

5.

Отъ колье време те оби чахъ,
любезнейшаа ты моя.

И се къмъ порта та вы тичахъ,
да видя хъбость та твоя.

Сега като ми ты лбавашъ,
прекрасно то твоё лицце.

И много ми развеселавашъ,
кахърно то мое сердце.

Зашто то сконога се скитахъ,
за вѣштъ хъбавинъ.

До дѣто вы сега испытахъ,
голема та вы добрињъ.

Деша та си за тѣбе давахъ,
любезно мое пленце.

И сконога си представлабахъ,
прекраснѣйше то вы лицце.

И вѣши тѣ различны красоты,
прекраснѣйшаа ты мома.

Какво то вѣли вы образки,
светливи тѣ като луна.

